

عنوان مقاله:

حکمرانی توسعه انرژی های تجدیدپذیر، تجدید ناپذیر، شهرنشینی و رشد اقتصادی بر انتشار دی اکسید کربن در ایران

محل انتشار:

فصلنامه حکمرانی و توسعه، دوره 3، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیمین قادری - دانشگاه چابهار

حمزه پرورش - حمزه پرورش، دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد محیط زیست دانشکده مدیریت و علوم انسانی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

خلاصه مقاله:

این مطالعه اثر بین انرژی های تجدیدپذیر، مصرف سوخت فسیلی، رشد اقتصادی، شهرنشینی را بر انتشار دی اکسید کربن در ایران را از طریق مدل متداول خود رگرسیون با وقفه های توزیعی (ARDL) تحت فرضیه منحنی کوزنتس زیست محیطی (EKC) در دوره ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ را بررسی می کند. یافته ها به شدت از وجود یک رابطه U شکل معکوس بین انتشار دی اکسید کربن و تولید ناخالص داخلی سرانه، در کوتاه مدت، حمایت می کنند. نتایج روابط بلند مدت نشان می دهد که رشد تولید ناخالص داخلی سرانه منجر به افزایش انتشار دی اکسید کربن می شود و حکایت از یک رابطه مثبت دارد. همچنین نتایج تاثیر انرژی تجدیدناپذیر و انتشار دی اکسید کربن نشان می دهد که استفاده از سوخت های فسیلی باعث افزایش سطح انتشار دی اکسید کربن در ایران چه در کوتاه مدت چه در بلندمدت و اثر مثبتی دارد. همچنین نتایج نشان می دهد تاثیر شهرنشینی بر انتشار دی اکسید کربن در دوره بلند مدت و کوتاه مدت متفاوت است. طبق نتایج به دست آمده شهرنشینی در کوتاه مدت تاثیر مثبت و در بلندمدت تاثیر معکوس دارد. توصیه اصلی این تحقیق به دولتمردان ایرانی این است که به روی آوردن به منابع انرژی تجدیدپذیر ادامه دهد تا نیازهای فزاینده برق را با انتشار کربن کمتر برآورده کند و در نتیجه تخریب محیط زیست را در نتیجه تولید انرژی کاهش دهد. بهتر است سرمایه گذاری بیشتری در حوزه توسعه انرژی های پاک و دانش مرتبط با آن انجام شود. همچنین اقتصاد کشور به سوی یک اقتصاد کم کربن برود. به عبارتی می توان سیاست های مربوط به کاهش آلودگی هوا و دی اکسید کربن را بدون کاستن از رشد اقتصادی انجام داد.

کلمات کلیدی:

حکمرانی انرژی، انرژی تجدیدپذیر، انرژی تجدید ناپذیر، انتشار دی اکسید کربن، رشد اقتصادی، شهرنشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940458>

